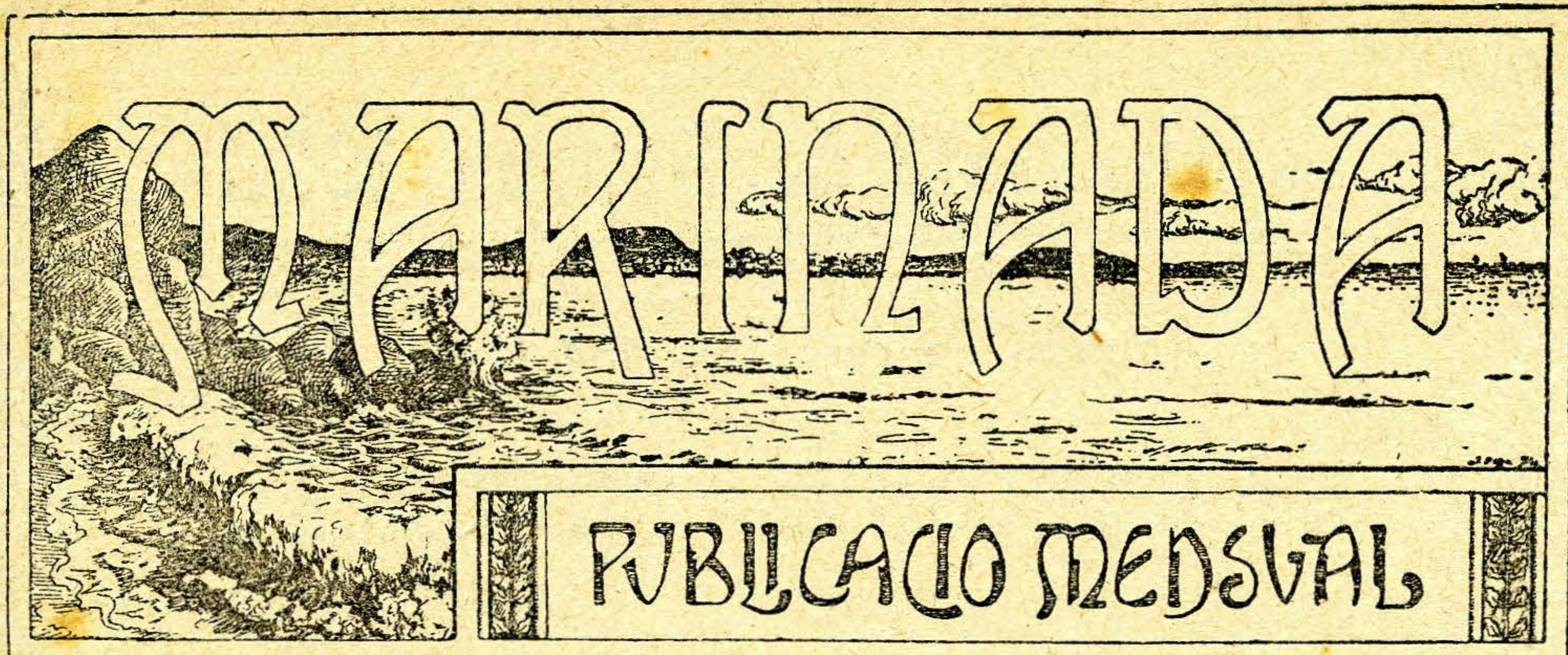

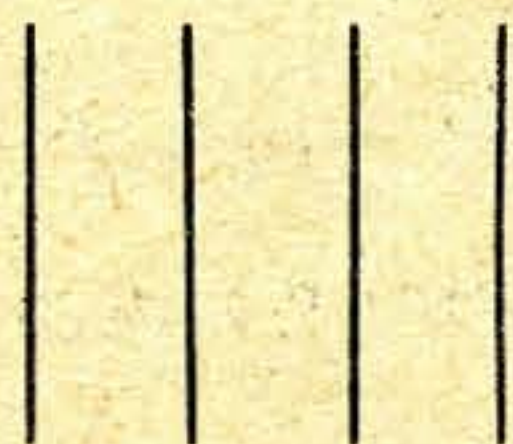
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 4'50 pessetes l'any; Estranger 5 pessetes.

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

Campeonato de España 1923

(Fondo en carretera 134 Kms.)

BARCELONA - FIGUERAS

RECORRIDO EFECTUADO CON BICICLE-
TA PRECINTADA SIN EXPERIMENTAR
AVERIA ALGUNA

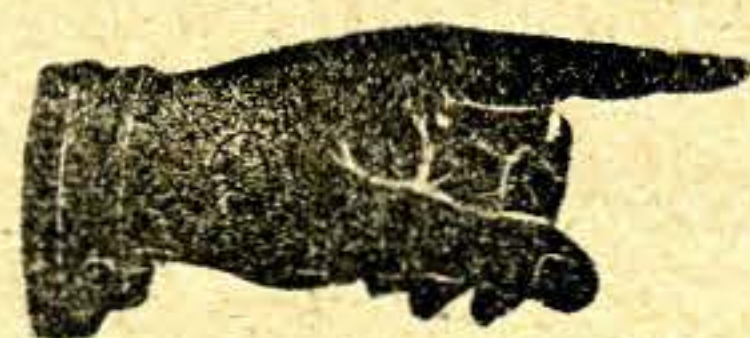
1.º J. J A N E R

Sobre

Ciclo "Sanromá"

Pneus Hutchinson

Llantas Kundtz

Solicite catálogo
de Sports

A. Sanromá

Balmes, 62

Teléfono, 1445 A.

BARCELONA

Aliments per a Règim Diètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS : **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2

BARCELONA

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum
elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisar als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les esta-
cions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si
és que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els dei-
xa davant el carrer Conde del Asalto.

PIANO

AMB PERFECTE ESTAT

Ocasió única !!

1200 Pessetes. Facilitat de pago

Màquina d'escriurer NACIONAL

250 Pessetes casi nova amb estuig

Raó: Major, 26 Merceria

PALAMOS

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jzume . **BARCELONA** : : Call, 21 : :
TELÈFONO 190 A **BARCELONA** St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PERSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS
A MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Guimerà

Es mort el poeta català. Catalunya manifesta el seu dol amb la mateixa grandiositat amb que tributà la glorificació en l'any 1909. La fi d'un prestigi literari mundial amara d'emoció les multituds. S'és perduda la veu del poeta il·lustre; l'esperit, però, animador de les seves inspiracions romandrà perdurable.

El poeta sapigué dominar l'enginy escènic, aconseguint, després d'una vasta producció tràgica, la creació de l'obra cabdal, el drama en prosa "Terra baixa" que és retret i reprès sempre que veus pessimistes proclamen la crisi del teatre català. Si de cada generació surt una obra cap de brot com aquella que ha corregut tot el món, i a molts d'idiomes ha estat traduïda i a excel·lents músics ha inspirat, podem advenir que el numen racial no es migra.

El poeta, amb alenada de formidable inspiració, presentava temes i figures històrics, es llençava a produccions romàntiques de conflicte pregon, aconseguint sempre una superba grandiositat.

Com una àliga reposant de ses altes volades, Guimerà reposava produint poesies íntimes i senzilles, o enjoguinosos sainets com *La sala d'espera* i *La Baldirona*.

Aqueixos brolls i rebrolls tendres i gemats apareixen fins en la senectut del gran literat: així, fa pocs anys que escrigué *La sardana de les monges*, inspiradora al mestre Morera d'una molt delitosa composició. Quan aquest mestre de música catalana forjava projectes de teatre líric o volia compondre obres de la terra, prest se dirigia al poeta dramaturg. Així foren creades les obres *Reina vella*, *Reina jove* i *La Santa Espina* de la qual en l'instant present de dol s'interpreta l'immarcessible sardana.

El poeta en els últims anys de sa vida peregrinà per tot Catalunya, collint de poble en poble, efusives ovacions. Que li agradava de sentir el contacte de les multituds!

La glorificació que, per fama universal, li fou dada, va ungir-lo d'una dolça beatitut.

—I que bondat i ha en el món!, exclamà el jorn del gran homenatge.

En la plaça de Catalunya un gran chor entonava l'Himne al poeta

«A sa llaor la veu alcem
son verb diví glorifiquem».

També en nostre Palamós, mogut d'ansies espirituals, hi hagueren veus en aquell any 1909, que entonaren l'himne.

Avui en el dol, com llavors en la joia, alcem les nostres veus per cantar en homenatge:

«A sa llaor la veu alcem
son verb diví glorifiquem».

La Sardana de les Monges

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airoses pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.
Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins la ballen els avis quan ve la nit,
i als genolls de les mares salta el petit.

Per planures i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrament
i fins l'ona s'hi acosta que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monastî,
De puntetes les monges van pel jardí
que les roses encensen i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles els arbres quines remors!

Dues monges en l'ombra les mans s'han pres:
ja se n'hi ajunten d'altres i altres després:
les de més lluny s'hi acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues ben dolçament;
enrogides de galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadesa ja se n'hi va.
Sent-hi aprop llagrimeja; no sab renyâ
que ella també n'es filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu bondadosa: — Ballèu, ballèu.

† ANGEL GUIMERA

Reacció

Per fortuna, la nostra indústria reacciona. Hom dirà amb tristesa que el tap clàssic és mort, que l'antic i preat ofici de taper ha passat a la història. Ver. Mes, no obstant, la reacció consonant al reviscolament de nacions aixafades o estabornides, esdevé un fet eloqüent d'optimisme. Hi hauran hagut trastorns i daltabaixos en la vida econòmica de la regió tapera; en la nova etapa, però, conserven prestigi els qui han seguit l'evolució inventiva. Al costat dels qui ja tenen en la fàbrica sales que, més que de fàbriques de taps de farmeres tenen aspecte, s'acumulen fàbriques de discs en algunes de les quals prenen empenta i ufana obrers emancipats, nota ben bonica a registrar.

Hom dirà que l'utilitat de tal fabricació és migrada; tant, que potser sols permet fer la viu-viu. Pitjor estan encara els propietaris de suro, la majoria dels quals per a pela i treta, han d'afegir-hi diners. Al costat d'aquestes tristesses hi ha la joia de la fabricació d'aglomerats, negoci de bon benefici i d'inmens desenrotllo, arribant a l'aplicació de la construcció de bots salva-vides, que pot ésser una meravella; i alhora, la perspectiva de que obrint-se les portes de moltes de nacions fins el tap clàssic reviscolarà.

Com ja tothom preveia, esdevindrà una crisi de braços, presentant-se el problema ja viu avui en dia del treball excessiu.

Els nostres pobles surers són eminentment lliberals. Hi ha guany de diner i el diner corre seguidament, alimentant totes les empreses de diversió, protegint els petits comerços i atraient els viatjants de tot gènere de luxe i de lluïment, els quals a nostra terra acuden, molt satisfets de la franquesa i lliberalitat amb què tothom els tracta.

Aquí, com arreu, hi ha la lluita del capital i el treball; emperò els dos elements en lluita, que semblen irreductibles, arriben a concordar-se fàcilment i ràpida en un problema que a nostre judici és profundament greu. L'acord es basa en l'egoisme de part i part. Ens referim, com hem apuntat més amunt, al treball excessiu.

Diu l'amo a l'obrer, amb l'esca de les comandes inagotables: Convé que facis cinc quarts. Precisa el treball el diumenge al matí. Cal fer brigades de jornal de nits.

Tot lo més que fa l'obrer és el requerir majoritat de preu per les hores extraordinàries, però accepta la proposició de fins doblar el treball, si tantes comandes arriben.

I s'esdevé que alló que apar una millora per a l'obrer és una desgràcia. L'excés de treball gasta el seu organisme, i per poc que segueixi vicis — en aquesta terra nostra, per desgràcia, bastant seguits — és pres de la terrible malaltia de la tuberculosi, tan estesa en nostra regió.

Es presta molt a meditar el fet de que en els deu anys de crisi— ço és des del començament de la gran guerra ençà—, el número de tuberculosos hagi minvat.

S'ha patit fam si voleu; però com que no hi havien excessos de treball ni els vicis podien ser atesos, la sanitat era major.

Trista lliçó. Ara que la fam és vençuda, que el dring del diner comença de sonar, que els fabricants ja reben grans comandes, que els rams de pí de les tabernes reverdeixen, que els tapers podran palpar i oprémer i fer rodar el tap de l'ampolla de xampany que beuen, ara cal que tot hom envisatgi el problema de la tuberculosi i que hi posi remei qui pugui fer-ho.

La flor vermella

Jovenesa

La rica mà del Senyô
quan encara jo dormia
m'ha deixat al finastró
una rosa que s'obria.

Com que soc festejadô,
d'un tros lluny ja la cullia
y la seva vermellô
dintre meu hi resplandia.

Fresca rosa matinal
m'ha dut l'aire virginal
d'un desig plé de bellesa.
Besada sense pecat...
La primera que he donat
a una boca ben encesa.

Sonet del fer-se clar

Quan encara hi havia un xic de lluna
pels marges olorosos del camí,
sota'l raig de la font, aquell matí,
s'omplia, tot cantant, l'àmfora bruna.

—Bebeu, senyor!—i en el mig riure d'ella,
hi tremolava'l goig d'un ser feliç.
Jo tot bevent, copsava'l gran encís
que floria en el cos de la donzella.

De la font de l'Amor, l'aigua picanta
m'entrava gorja endins, canta que canta.
Brillava'l cel, espurnejat d'aucells.
I els bons fruiters, lluint la fruita encesa,
cridaven als merlots, amb gentilesa:
—L'Amor és un repic de cascabells!—

JOAN M. GUASCH

Nit de frau

De la novel·la «L'ermità Maurici»

L'aire era tebi i la foscor prima. La lluna petita volava pel cel fent una claror somorta. El mar era tant quiet, que en comptes de moure's, aparentava que respirés. Les onades arribaven a la platja de Sant Telm, i, en lloc de llençar-se amb fol·lia, s'ajeien suaument, pujaven un xic per la sorra, extenien un fistó d'escuma i, en baixar, no feien cap remor; un diria que se n'anaven de puntetes.

L'aire era quiet, i els fonolls marins romanien immòvils damunt les roques esborrades per la nit. Els pins, sembrats en el roquerar abrupte, extenien les branques en la buidor de l'espai. En la calma de la nit es sentí la remor d'una pinya pesant que caigué damunt la mar. Un xarbot es perdé en la fosca, i, altre cop, el silenci voltà l'ofrena del pi feta a les onades, que surava en la quietut. El cant dels grills, fugia mar endins, i les aromes de la pineda s'esbandien amorosint aquell ambient de pau.

Els homes amagats, profanaven la tranquil·litat de la nit. Els carrabiners ajupits miraven arrib paüra i parlaven amb recel. El *cabo*, enutjat per la feta de l'embriac, pagat per l'hereu Roca, es veia obligat a fer un escarment. Per això tota la nit la costa era vigilada pels ulls neguitosos dels que empunyaven les armes lluecents i humides per l'alè de la nit. Entre les soques dels pins, rera les etzavares en la cala silenciosa, en les esquerdes dels penya-segats, hi havia els carrabiners esperant el senyal convingut.

I ningú no venia. La tranquil·litat benaurada de la nit entrava en aquelles ànimes com una lentor de pau que anés apagant els neguits, adormint la temença i donant bonesa al cor. Lentament, en la pensa d'aquells homes, s'anava esborrant el delit que els donà la prèdica del *cabo*, i a poc a poc el caliu de la voluntat es refredava com un cos mort. I envolcallats de bonhomia passaven les hores lassats i retuts per la són. L'arma els pesava, la positura els adoloria, i la calma d'aquella nit, talment com una visió confortadora de Santa que els allunyés els ulls de la misèria, els guanyava el cor. El *cabo* comptava amb desfici les hores que queien del cloquer del poble, colgat en la fosca.

Una remor nova va fer sentir amb força els batecs del cor. Els ulls que sotjaven esmorteïts, van allunyar-se de la son que els aclucava. Les armes se sentiren agafades amb força, i la remor nova, en aquell repós, es feia clara i s'atansava lentament. No es veia res. La mica de claror que feia la lluna fou esmorteïda per un núvol volador atapeït i mandrós que va abrigar-la.

- Víctor* No, ja els hi he dit que no estic cansat. (*S'atansa a Palmira, qui està separada, tocant l'escala*)
- Jaume* Quan voldrà tornar a pescar serrans, senyoret?
- Víctor* Em costa aixecar-me dematí.
- Tem* Es dir que és un tocason?
- Víctor* (*Baix a Palmira*) Som vingut per tu, com ja pots pensar. Avui a casa hi ha hagut el disgust més fort d'ençà que t'aimo.
- Palmira* Per mí?
- Tem* Es dir que li agrada es caldo de llençols?
- Antònia* (*Volada.*) El nyufaria. (*En veu baixa irritada a Tem.* Mal home.
- Víctor* El papà se m'ha posat com un basilisc privant que t'estimi i amenaçant desheredar-me.
- Palmira* (*Trista i seriosa*) I, tú què has dit?
- Mateu* (*Mirant la parella de reull i després, al cel.*) Em sembla que ses senyals són de turbonada.
- Tem* Veig que hi entens, minyó.
- Josep* (*Distret.*) I on els veieu es senyals si es cel no té tarnyina?
- Víctor* (*En veu baixa.*) Jo li he dit que ho sacrificaria tot pel teu amor.
- Palmira* (*Tota riallera.*) O gràcies, gràcies. He triat la rosa més bonica per tú. (*Li dona una rosa.*)
- Tem* Sí que té raó En Josep. Em sembla que és bon temps durader. I tant content que estava jo d'una mudança!
- Mateu* Mala negada! (*S'arrauleix en un recó, colpejant amb un bastó que li ha vingut a l'abast.*)

ESCENA V

Els mateixos i nois i noies, uns vestits de pescadors, de menestrals, altres d'obriers.

MUSICA N.º 2

- Chor* Avui vindrem tots a ballar
portant al cor viva alegria.
- Josep* Ai no, minyons, serà demà
perquè un dissabte és millor dia.
- Chor* Bona parella, per molts anys.
Que vostra amor sigui florida.

- Josep* O grans mercès, nobles companys.
Sembla d'un rei sa meva vida.
- Marcela* Acceptareu un xic de vi.
- Un home* Com que som molts cert que ens espanta
acceptar tots l'oferiment.
- Jaume* Qui bèu eix vi alegre canta.
- Josep* Ens plau de veure abocar vi
i de sentir fresques rialles.
El nostre goig fem resplandir:
avui refresc, demà les balles.
- Chor* Trinquem, bevem, mercès, salut.
Visqui sa nostra juventut.
- (Tots mengen i beuen)*
- Jove* Quin xarel-lo ¡Refà un mort! Vaja, encaixem promesos.
(Tots estrenyen la mà d'En Josep i de Marcela)
Ja heu fet bé d'esperar a demà per ses sardanes.
- Jaume* Es dissabte és mitja festa.
- Jove* Quin vinet! Quina dolçor tinc as llavis. Sembla que totes
aqueixes noies m'hi hagin fet petons.
- Noia* I es casori serà aviat?
- Marcela* No en parlem encara d'això.
- Noia* No hem pas de molestar més. Anem a fer un volt?
- Carme* Cap molèstia.
- Jaume* Al contrari, molt de gust.
- Jove* Fins demà, que les puntejarem ben repicades.
- Moltes veus* Fins demà. Adeussiau.
- (Tots els personatges acomiaden el chor, i aquest finalitzant, canta:)*

MUSICA N.º 2 bis

- Chor* Que per molts anys, mercès, salut.
(I anant-se'n)
Visqui sa nostra juventut.

ESCENA VI

- Munda, Jaume, Carme, Marcela, Joanet, Tem, Antònia, Palmira, Mateu, Víctor, Josep,*
- Víctor* *(Baix.)* No tinguís por. Som ben teu. Fins demà.
- Palmira* Adeu.
- Víctor* Iré seguint el passeig amb el seu permís. Repeteixo l'enhorabona:

Josep Mercès.
 Marcela Mercès.
 Antònia (*Desfent-se a compliments*) Fins demà, D. Víctor.

ESCENA VII

Els mateixos, menys Víctor.

Tem Jo me n'aniré fins a sa farola.
 Joanet A sotjar ses saupes?
 Tem No. En Peret Xic m'ha emmanllevat es rai. Després que
 vui acabar bé es dia de festa.
 Jaume Anem que farà una bona posta de sol.
 Tem (*A Mateu*) I tu també vina que't distreuràs. Què hi fas aquí
 com un'òliba?

(S'en van tots tres mirant la mar)

ESCENA VIII

Munda, Carme, Marcela, Josep, Joanet, Antònia, Palmira.

Munda Me'n vaig a dalt a reposar.
 Palmira Vui demanar-li un consei, vostè que és senyora i ha estat
 rica. Mare, no vol esser-hi, segons m'ha dit? Dòs ara és
 ocasió.
 Antònia Sí.
 Munda Veniu.
 Carme Temps perdut! Ja sé de que va. Jo penso com En Tem.
 Quin un l'avi Torres per deixar casar l'hereu amb una pobre.
 Marcela Deixeu-me acompanyar l'àvia, també.
 Josep No es pot pas queixar, senyora Munda, que té unes servi-
 dores ben aixerides.

ESCENA IX

Carme, Marcela, Josep i Joanet.

(Marcela acompanya l'avia fins a la porta i baixa lleugerament. S'asseuen tots en intimitat.)

Joanet Jo patia, per estar aixís en familia, per preguntar-vos una
 cosa que heu fet sentir avui a mitges paraules, com un toc
 de campana fet amb por. Quin va ser es gran cop de l'avi
 que heu dit que va fer?
 Marcela Jo ho he notat també i també m'ha tafarejat.
 Carme (*En veu baixa.*) No us en'viem volgut dir mai res. Si en-
 cara són unes criatures. Tot el poble ho sab.

Josep
Carme

Dôs jo no en sé res tampoc.
El vostre avi va *quebrar*. Estàvem molt bé, molt rics, tal com diu la mare, però els negocis varen anar de capgirells, va girar-se la sort com el vent, i el pobre pare, bo com és i ha estat, perquè ho és molt de bo, (*plora*) va entregar-ho tot... i d'aquí no es va moure i aquí van tenir reunió i tothom va cobrar del tros fins allí on va poguer-se arribar. Aquella casa, aquella casa tan bonica on jo vaig nèixer... Déu meu! (*El plor l'ennuega*)... va haver de vendre's per cap diner; el pare va vendre totes les joies, fins els vestits, un de meu de seda de color de rosa que encara'm sembla que el veig. El vostre avi, pelat com una geneta, malfardat com un miserable emigrant, va marxar a Amèrica i hi va marxar tot sol perquè encara vivia sa meua àvia que era veia i tullida. Va trigar a enviar diners el pobre perquè va èsser un calvari el seu començ i nosatros varem haver de guanyar-nos la vida cosint. Una misèria feta. Quant en Jaume el vostre pare, va demanar-me en casament, vaig veure el cel obert. Ell va dir: "No us espanteu que jo portaré es rem de casa de tal faïçó que res no hi faltará" I, gràcies a Déu, ha estat aixís. Pobre Jaume!

Joanet
Carme

I l'avi n'ha guanyats de diners?
Al cap d'uns quants anys en va guanyar forces, però la desgràcia el perseguia. En temps de guerra els hi varen robar tots, i bon goig de salvar la vida. Va haver de tornar a començar. Quina pena!

Marcela
Joanet
Josep

Però ara escriu que en té!
I que ve content.
Nostre Senyor voldrà premiar sa seua bondat. Encara tindreu riquesa.

Carme

No l'envejo pas, en bona fe. Si haguessim nascut pobres, no hauriem passat aquest tríbol.

Joanet
Carme
Marcela

I va quedar a deure molt encara?
No ho sé, fill meu.

Joanet
Carme

Però ningú li va fer cap mal?
I que vós que fessin?

Ell tenia molta de por d'anar a la presó. Pero tothom va veure la seua bondat.

Marcela
Josep
Carme
Josep

(*Arrencant un plor.*) Pobre avi!
(*Esverat*) I ara, per què plores tu ara?
(*S'aixeca a abraçar la seua filla.*) No't trastornis, Marcela.
Justament avui que és el dia més alegre per'nosatros.

Confosament va albirar-se una vela alta, caiguda, punxeguda; diria's una vesta gegantina que anés sorgint misteriosament del fons de la mar.

En la llunyania va esclatar un llumet que s'amagà i encengué tres voltes. Llavors se sentí clarament la remor dels rems topant amb els escàlems. Del fons de la platja, rera un canyer, s'encengué un altre llumet que va apagar-se tot seguit, i la vela va canviar de forma. L'entena va moure's, i la remor de bossells i de la cadena del ruixó, van sonar en la nit com un triomf. Ja eren a la platja cridats i convinguts. Podien descarregar.

Tres homes van passar bronzents per la platja de Sant Telm, vararen el gussi de l'ermità i s'allunyaren vogant amb força fins al quillat de vela gegantina que onejava sinistrament en la fosca, com el mantell de la mort.

No se sentia cap conversa, cap crit, cap remor. El gussi s'atançava a la sorra ple de paquets, i quan la quilla va clavar-se a l'arena, i els tres homes van saltar a la platja amb els paquets a coll, se sentí, escruixidor i terrible, la veu d'*alto* que feu el *cabo* entre les roques. Una esgarripança va passar per tots els cossos, posant la pell rasposa, els cabells eriçats i els muscles tremolosos. Els ulls, esbatanats en la fosca cercaven adaleradament la fugida. Com un llampec, els homes van llençar els paquets i van posar-se a correr esfereïts sense escoltar la veu del *cabo*, que cridava enrogallat: —"Alto... Alto!.." Sonaren trets entre les roques, els pins i les canyes. Els carrabiners cercaren per tots els indrets, i, a la fi, el quillat va allunyarse damunt de les aigües quietes amb la vela onejant en la fosca de la nit tranquil·la, deixant els paquets de contraban i el gussi de l'ermità, suran en la mar.

Perfums

En l'aire tebi i quiet,
l'oreneta bruna es gronxa,
al cel càndid, rosa i mel,
el sol lentament s'acotxa,
i la noia d'ulls humits,
fa el seu camí cap a casa;
el xiscle del falziot,
li frisa arran de la cara.

—
Al cel càndid, rosa i mel,
la llum s'atura indecisa,
i la terra poc a poc,
es cobreix d'una ombra grisa
que fa el camí més estret,

la remor del bosc més fina,
el trepig més bla i quiet
més flairosa la tarongina.

L'oreneta xiscla i brunz,
volta i vola a frec de llavis,
estrellada com la mà,
en cinc puntes com a glavis.
El sol lentament s'adorm,
i la llum dels cims s'aprima;
el minyó pel corriol,
el pas d'ella hi endevina.

Al cel brú, d'intimitat,
els primers estels tremolen,
els falziots han callat,
al camí s'ha aplomat l'ombra.
Tots dos saben els topants,
i res els fa que el sol dormi,
les mans dormen en les mans,
sovint el llavi hi reposa.

Ella les vol retirar,
però l'amor les té closes,
i les besa amb més afany,
que són fresques com a roses.
I la terra es va aplanant,
la conversa és neu i dolça,
al cel cremen lluminars,
i estels a l'herba fosca.

I ve que s'han de deixar,
que ja són aprop de vila,
els bous tornen de llaurar
i s'abeuren a la pica.
Ella enfila un carreró,
el més curt per no ser vista,
que els seus amors ningú els sab,
sinó la mareta trista.

El noi s'atura al portal;
tots els seus ja són a taula;

però no veu cap més llar
que la seva pròpia flama.
I amb el cor ple d'amor
se'n puja a la seva cambra.
Cantant obra el finestral,
i a mirar els estels s'encanta.

Les granotes trenquen rocs,
els tòtils toquen la flauta,
la riera va cantant,
la seva cançó de plata;
no la fa deturar res,
ni la lluna que s'hi banya,
i aplanar els cims i els adorm,
amb la seva mà de fada.

La nit és ampla i s'esten,
enllà, brunyida i quieta,
i arrodoneix tot el món,
amb un rocec fred, de seda;
i desclou el gessamí
del jardí de l'estimada,
cada flor nou estel d'or,
per enjoiar-se'n la cara.

P. CASTELLVELL

Crònica local

Malgrat el retard que, com podem constatar surt *MARINADA*, no per això ens traspasarem dels límits de la mesada. Parlarem, solzament de ço més interessant succeït durant el passat juliol que de segur és, entre tots, el més calurós de l'any.

Es cosa comprovada que les coupleteres, que ara havem convingut en dir-ne *atraccions*, s'han guanyat completament la voluntat del públic.

Ja no hi ha festa ni festeta tant a les viles com als poblets que qualsevol establiment de begudes, ja sia cafè o societat mes o menys recreativa, si vol fer bones entrades té de contractar una *artista*. Almenys una hora avans de començar la sessió el públic hi acut freturós d'arregregar un lloc que sia proper i enfront del petit escenari per poder copsar totes les filigranes de veu, de gest i d'indumentària, encara que la majoria dels couplets no diguin res de bo, i que els trajos sien molt sovint estafalaris.

Es de veure el desfici dels qui arriben tard. Treballs per trobar una taula on exhibir-se, i quan tenen taula no tenen seient; quan han lograt aquestes dues coses indispensables encara els falta el millor, o sia un dependent que es pugui servir amb relativa promptitut.

Deixem de banda les incomoditats, les apretures i demás inconvenients que ocasionen les aglomeracions, que tot és compensat per la gràcia de poder oïr una tanda de cuplets o cançonetes de les que ara s'estilen, perquè com l'entrada és lliure, hom se fa la il·lusió de que li donen de franc; car l'augment de 10 cèntims per consumació no aixuga pas cap butxaca.

Això s'enten per els qui van sols, car qui ha d'acompanyar-hi tota la família, i els petits són els qui hi tenen més interès, prompte li surt cara la festa.

Que ens donguin *atraccions* en les sessions de cinema està molt posat en raó; però al cafè i al casino s'hi va per altra cosa.

De bon començament, el foc malestruc, ha deixat cremats alguns boscos dels encontorns. Durant tota una nit i al cim les Gabarres, s'ovirava d'aquí estant les flames destructores que feien presa a vàries propietats. Nombrosa gernació acudí a la miranda del Casino L'Unió a presenciar l'efecte de l'incendi. Durant quasi una setmana no hi hagué dia que el foc no en fes de les seves a les muntanyes veïnes.

La colònia escolar de Barcelona, ha vingut a passar enguany l'estiu, amb les mateixes condicions que acostumava a fer-ho en anys anteriors. Són molts els dies que acompanyats amb els seus professors surten a fer excursions per

els voltants coneguent-se en la cara dels menuts la satisfacció en que viuen aquesta temporada d'estiueig.

Per la festivitat del Carme, solemnes funcions es cel·lebraren en l'església de l'Hospital.

La Fosca i el Geroglífic es veuen concorreguts per forces estiuejants forasters els quals enamorats del paisatge i de les bel·leses de la Costa Brava no han regatejat res per poguer disfrutar d'un estiu del tot agradable.

Bones sardanes hem sentit aquesta mesada tocades a L'Unió, davant l'Hotel Trias, al jardí del Centre R. Federal i al Casino El Port, les quals han plagut moltíssim.

El dia de St. Jaume, algunes atraccions de varietès ens han visitat. Al Casino El Port, el duet *Els Amadeus*, s'exhibí durant 3 dies.

També passà per les taules del Centre Econòmic la coupletista *Mary Jofre*.

Un aconeteixement que despertà força curiositat als estiuejants i també als de la vila, fou la pesca d'un animal semblant a una tortuga marina, la qual pesava la friolera de 340 kilos. Després d'exhibir-la aquí i fer una bona captació de pessetes, la portaren a ensenyar per diferents pobles veïns, causant per arreu la curiositat de tothom.

A les darreries del mes, caigueren uns forts xubascos que bastaren per saciar a la terra de la sequetat que patia. Uns dies grisos i amb vent i pluja, unes nits tronant, llampant i ploquant sens parar, ens feien l'efecte de que ens trobavem en ple hivern. Bastà un dia de bon sol per tornar a tenir altra volta la calor al damunt.

En gran nombre son enguany els estiuejants que s'ostatjen al magnífic Hotel Trias, que ara amb les reformes hagudes presenta un aspecte veritablement atractiu. Els balls que sovint s'han organitzat en el hall del Hotel, s'han vist concorreguts per lo més selecte de la colonia estiuenca, la que hom observa és cada any més concorreguda. La platja també està del tot animada de banyistes i un reguitzell de casetes de bany que li donen un bon aspecte i harmonia.

En homenatge al malaguanyat poeta i dramaturg català N'Angel Guimerà (a. c. s.), es tocà al Casino L'Unió, la bonica sardana original del mateix, *La Santa Espina*. Fou obsequiada amb una salva d'aplaudiments.

Tenim referències que l'actual Ajuntament treballa de ferm y que està prompte a poguer realitzar la construcció dels nous edificis escolars que tant temps fa es treballa per dit objecte i tan necessaris són.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes de Juliol de 1924

María R.; Cabo Toriñana; Ramona; Teresa; Trinidad Concepción; Vicenta Josatí; Josefa Gómez; West Chatala, nort americà; Fernando Gasset; Joven Paquito; Churruca, anglès; Orient, italià; Cabo San Sebastián; Virgen del Remedio; Joven Paquito; Virgen de los Desemparados; Boscán, anglès; María Rosa; Cabo Hatteras; María R.; Carmen Picó; Cabo Santa Pola; Virgen del Mar; Joven Paquito; Esperanza; Bankdale, anglès; Mont Seny; Tridente; Catalán; 2.ª Carmencita; Joven Paquito; Aquitaine; Esperanza; Cabo Higuer.—Total 34.

Registre Civil

Mes de Juliol

Defuncions: Francisca Tomás Sanch, de 50 anys; Ponci Palet Sala, de 71 anys; María Victoria Xicoira Samsó, de 9 dies.—Total 4.

Naixements: Josep Sarret Oliver; Sixte Muñoz de la Fuente; Victoria Juera Valls; Pau Forasté Parés; María Victoria Xicoira Samsó; Antoni Marcó Palafont.—Total 6.

Matrimonis: 0.

Tallers Gràfics LLORENS CASTELLÓ.—Palamós

Des de 1.er de Febrer

≡ queda obert un ≡

CURS DE FRANCÈS

PER

En TEODOR BUISSON

Hores i preus convencionals

CASANOVAS

SASTRE

PALAMOS

Ex-tallador d'importants cases
de Barcelona

TRAJOS ULTIMA CREACIÓ

Gabardines, Impermeables
Especialitat en trajos d'etiqueta
i uniformes civils i militars

Banca BUSQUETS

Ciutadans, 5
Ferrerries velles, 6 Girona

Banc FIGUERES

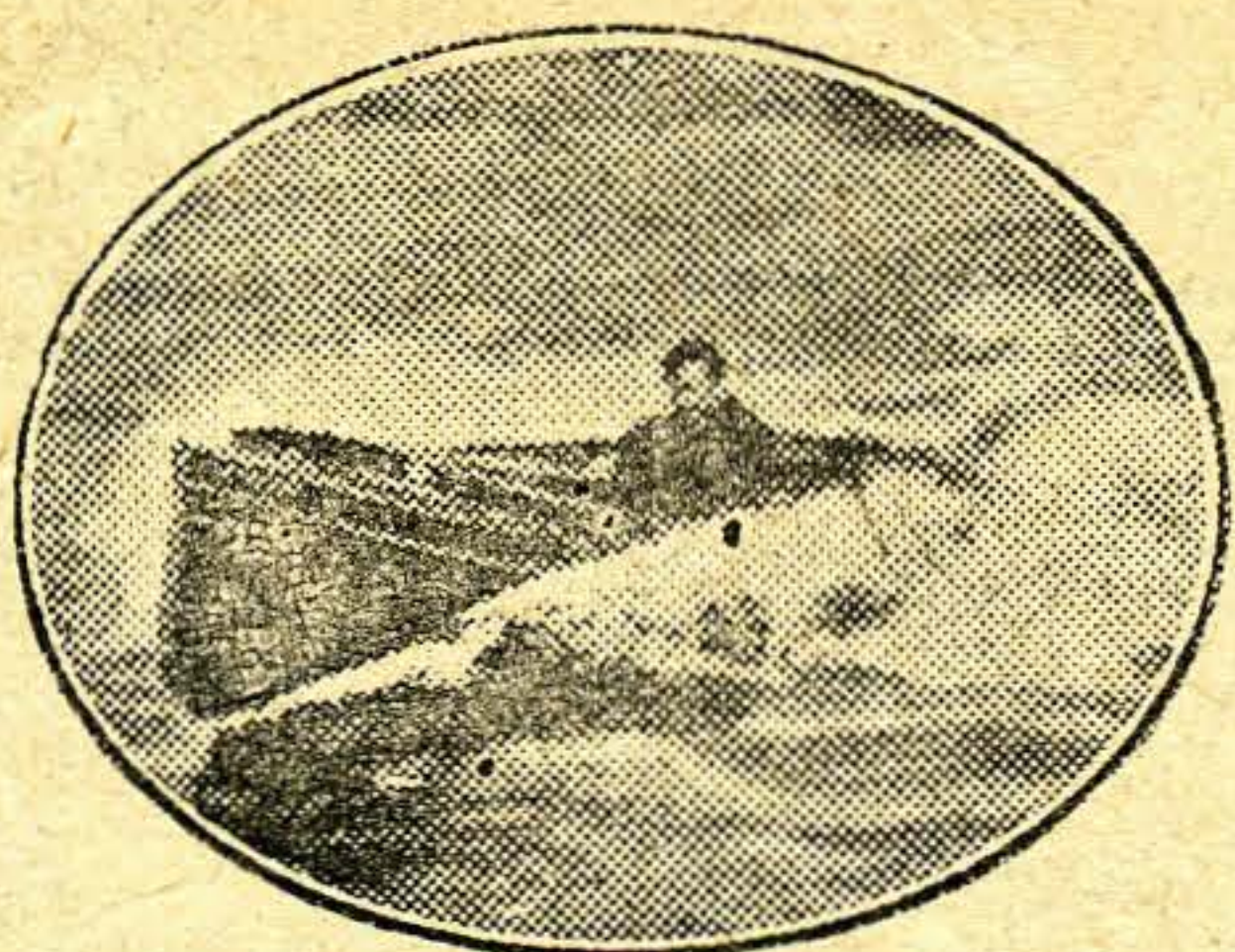
de BUSQUETS VERGÉS

Monturiol 25
Plaça Pl i Margall, 1

Figueras

VALORS :: CUPONS :: CANVI :: BANCA :: BORSA

Ens encarreguem del estampillat dels Bonos Catalana gas i Electricitat 6 %
LLIURE DE COMISSIÓ

Grans tallers de Fotogravat

OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

FUNDICIÓ Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

- Barcelona -

TELEFON, 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

: bere, Irún i Hendaya :

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures artificials.

Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de Wilson, 5. Palamós

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :

Carrer Major

DINERS

PER A DEIXAR O PENDRER
QUANTITATS A PRESTEC
DIRIGIR-SE

al NOTARI d'aquesta vila
HI HAN DUGUES QUANTITATS
PER A COL·LOCAR

Adroher Germans

Telèfon, 212. Apartat, 18.

Telèfon interurbà, 3.

===== GIRONA =====

maquinària elèctrica.
material elèctric

RAMÓN BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anis refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'indústria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Pro-
ductes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bàscules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

CASA FUNDADA EN 1852

Sastreria de Joan Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, entressol ≡

:: BARCELONA ::

Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERENCIES DE TEORIA HISTORIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Maquinària i Articles

PER A LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta.—Filets de coure.—Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta.—Imposicions de ferro i de metall d'impremta.—Numeradors de ma i de platina.—Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a impremtes, Enquadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró.—Les millors Màquines de cosir amb ilf textil sistema EGGER.—Instal·lacions completes d'impremtes.—Màquines noves i RECONSTRUIDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rbla. de Catalunya 91
BARCELONA

Casa C. Gorchs i Esteve

Telèfon 3275 A
Tlgs. 'Artelibro'